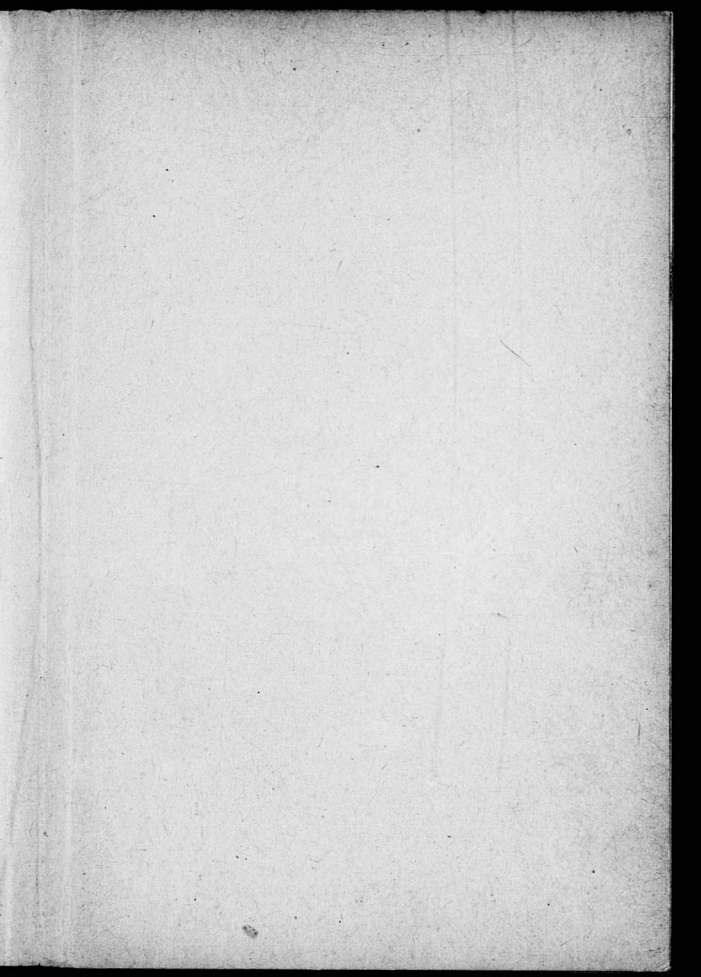

395

Vak 58

Br

VAK

50

No. 395

GEZANGEN

TEN GEBRUIKE DER

Broederschap van den H. KRUISWEG,

in de Parochie-kerk van den

H. ANTONIUS VAN PADUA,

ROTTERDAM.

**BIBLIOTHEEK DER
RIJKSUNIVERSITEIT
UTRECHT
COLL. THOMAASSE**

Handel en boekhandel

VAN BELLE, VAN EIJCK & ERNST,
ROTTERDAM.

RIJKSUNIVERSITEIT TE UTRECHT

1939 5155

Br

VAK

50

No. 395

GEZANGEN

TEN GEBRUIKE DER

Broederschap van den H. KRUISWEG,

in de Parochie-kerk van den

H. ANTONIUS VAN PADUA,

ROTTERDAM.

BIBLIOTHEEK DER
RIJKSUNIVERSITEIT
UTRECHT
COLL. THOMAASSE

Handel en drukkerij

VAN BELLE, VAN EIJCK & ERNST,
ROTTERDAM.

RIJKSUNIVERSITEIT TE UTRECHT

1939 5155

IMPRIMATUR.

HARLEMI, die 12 Oct. 1882.

J. A. van den Akker.

Libr. Cens.

N

N°. 1. Aanroeping van den H. Geest.

Andante.

Jos. Beltjens.

Heil' - ge

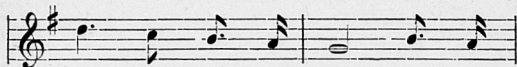
Geest! kom laat uw stra - len, Uit den

he - mel op ons da - len, Die der

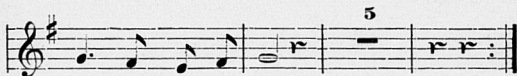
ar - men Va - der zigt, Die der ar - men Va - der

zigt: Kom, o Ge - ver al - ler ga - ven! Kom de

cresc. *mf*
droe - ve har - ten la - ven, Dat uw

heil - licht hen ver - blijd', Dat uw

heil-licht hen ver-blijd'!

Zoete Gastvriend onzer zielen,
 Levensbalsem voor wie vielen,
 Rust bij 't zwoegen van den dag, (*bis*)
 Kom, o laafbron! 't heete woelen
 Der ontgloeide drift verkoelen,
 Troost in alle weegeklag. (*bis*)

Zalig licht! o doe uw stralen
 In het diepst des harten dalen,
 Van 't geloof in U vervuld; (*bis*)
 Komt uw kracht ons niet doordringen,
 Niets dan in ons, stervelingen,
 Niets is zonder schade of schuld. (*bis*)

Wil in ons 't onreine wisschen,
 Wil 't verdorde in ons verfrisschen,
 Heelen wat er wond ontving; (*bis*)

Wil wat stug is in ons breken,
 't Koude weer in gloed ontsteken,
 Richten wat het spoor ontging. (*bis*)

Geef wie trouw in U gelooven
 't Zeven gavental van boven,
 Dat hen sterke in alle deugd; (*bis*)
 Geef hun haar vergelding te erven,
 Geef, o geef een zalig sterven,
 Geef hun de eeuw'ge hemelvreugd. (*bis*)

N°. 2. Dat Jesus leev'!

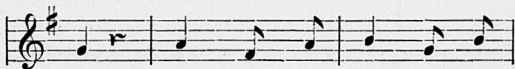
Allegretto.

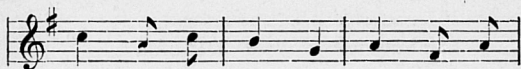
Dat Je-sus leev'! Dit is de kreet des

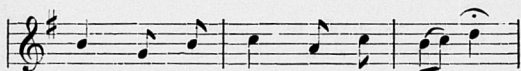
harten, Dat Je-sus leev'! de leer-aar al-ler

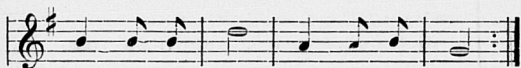
deugd, Naam, dien ik nooit van mijn

lip - pen laat vloei - jen, Zon - der de

lief - de in mijn hart te doen gloei - en.

Dat Je - sus leev'! Dat Je - sus leev'!

Dat Jesus leev'!

Dit is de kreet der dapp'ren,

Die 't trouwe volk tot zijne vanen roept;

Gij, Jesus, zijt al mijn schat al mijn leven;

'k Volg u, waarheen ge ook u moget begeben.

Dat Jesus leev'! (*bis*)

Dat Jesus leev'!

Dit is de kreet der hope

Voor 't schuldig hart, dat zijne misdaad voelt.

Hij zet den boetling meer moed bij en sterkte,

Hij kroont het goed, dat zijn hulp in hem werkte.

Dat Jesus leev'! (*bis*)

Dat Jesus leev'!

Op dezen kreet der sterkte

Vlucht ver van ons het helsche leger weg.

Jesus, uw naam, aan uw dienaars zoo teeder,

Ploft in den afgrond de duivelen neder.

Dat Jesus leev'! (*bis*)

Dat Jesus leev'!

Dit is de kreet der liefde.

God, die voor 't oog slechts brood op 't altaar zijt,

'k Weet, 't is alleen om mijn liefde te winnen,

'k Wil van nu af U met warmte beminnen.

Dat Jesus leev'! (*bis*)

Dat Jesus leev'!

Zijn lieve Moeder leve!

Ze is Moeder ook van 't uitverkoren volk,

Zoo ik haar min als een kind zijne Moeder,

Dan min ik Jesus, haar' zoon, mijnen broeder.

Dat Jesus leev'! (*bis*)

Dat Jesus leev'!

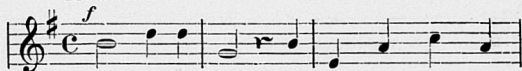
Triomf! dat zegepralend

Die naam verwinn' wat kwaad en boosheid heet.

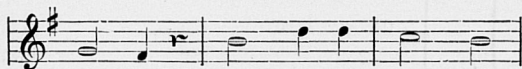
Wijl 'k door dien Naam eens den hemel moet erven,

Zoo wil ik ook voor hem leven en sterven.

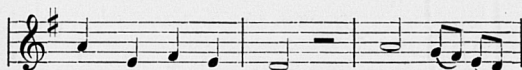
Dat Jesus leev'! (*bis*)

N°. 3. Aan Jesus eer!*Moderato.*

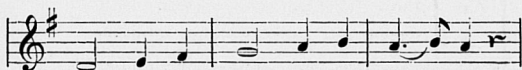
Aan Je-sus eer! Zoo stijge ons dank - baar

smee - ken. Aan Je - sus eer! door

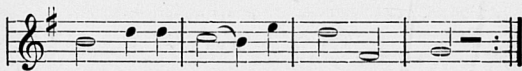
aar-de en he-mel - heer! O zoe - te

naam, dien ik nim - mer kan spre - ken,

Of 'k voel te fel-ler in lief-de m'ontste - ken.

Aan Je-sus eer! Aan Je - sus eer!

Aan Jesus eer!

Is 't lied der christenscharen,

Aan Jesus eer! Hem onzen God en Heer.

Die al wie trouw om Hem heuen vergâren,
Trouw in den strijd voor zijn naam zal bewaren.

Aan Jesus eer! (*bis*)

Aan Jesus eer!

Zoo mag de zondaar zuchten,

En tot zijn Heer ga hij rouwmoedig weêr;

Geen boetling, neen! heeft zijn wrake te duchten:
Hij heeft alleen in zijne armen te vluchten.

Aan Jesus eer! (*bis*)

Aan Jesus eer!

Is 't lied van 't zielsvertrouwen,

Aan Jesus eer! zoo roepen we immer weêr;

Hoe langer toch wij zijn wonden beschouwen,
Hoe meer ons ook onze zonden berouwen.

Aan Jesus eer! (*bis*)

Aan Jesus eer!

Is 't lied der hemelzalen,

En de engelen vallen diep aanbiddeend neer;

Dat moet heel de aard met haar tongen en talen,
Dat al wat is door alle eeuwen herhalen.

Aan Jesus eer! (*bis*)

Aan Jesus eer!

Nog eens het aangeheven!

Aan Jesus eer! en immer, immer meer!

Aan Hem alleen zij van nu af ons leven,

Aan Hem geheel ons ten offer gegeven.

Aan Jesus eer! (*bis*)

Aan Jesus eer!

Zoo blijve ons danklied stroomen,

Aan Jesus eer! voor eeuwig onze Heer.

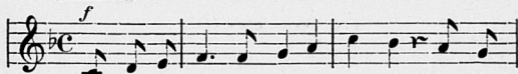
Hij, ja, Hij zelf is in ons nu gekomen,

Hij zelf heeft ons tot de zijnen genomen.

Aan Jesus eer! (*bis*)

N°. 4. Na de opdracht.

Andante.

O Je-sus! wij zijn U-we kind'ren, Op het

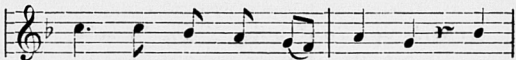
kruis naamt gij ons aan; Zijn wij bij

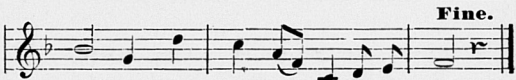
U, niets kan ons hind'-ren, En onz'

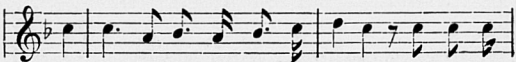
har - ten zijn vol - daan! O Je - sus,

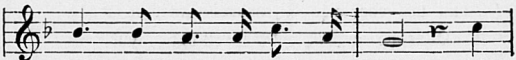
Al - len zijn we Uw kind'-ren, O

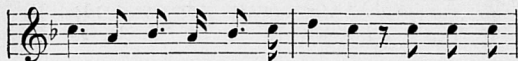
Je - sus, Lach ons als va - der aan.

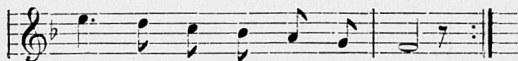
O kruis, o hei - lig lief - de - teeken, Voor ons zijt

Gij een troost in pijn en smart; Wij

ko-men U om sterk-te smee-ken, Stort bal-sem

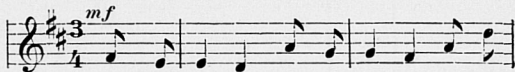

van ver-troos-ting in ons hart.

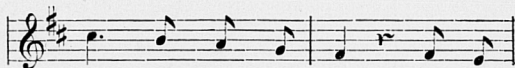
O kruis, u prijzen alle tongen,
 Geverfd door Jesus' heilig, dierbaar bloed;
 Gij hebt de macht der hel bedwongen;
 Gij zijt de rijkste bron van alle goed.
 O Jesus! wij zijn Uwe kind'ren, enz.

Niets, heilig kruis! niets zal ons beiden,
 In pijn en smart, in droefheid en in nood,
 In weelde of voorspoed kunnen scheiden,
 Getrouw steeds blijven wij tot in den dood.
 O Jesus! wij zijn Uwe kind'ren, enz.

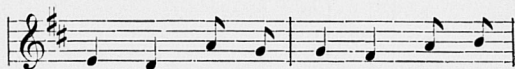
Wij, kruiswegleden, zullen denken,
 't Geen gij, o lieve Jesus, voor ons deedt;
 Wil ons dan ook Uw' liefde schenken,
 Aan ons voor wie Gij zooveel smarten leedt.
 O Jesus! wij zijn Uwe kind'ren, enz.

N°. 5. Gedenk lied aan 's Heeren Lijden.*Andante.*

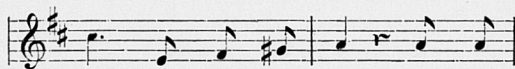
Gansch des Hee-ren aard-sche le - ven Was een

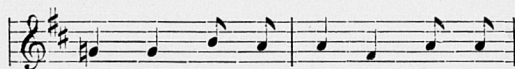
kruis en mar - te - ling: 't Voegt zijn

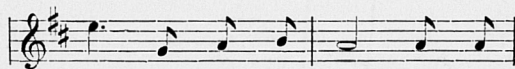
knecht, Hem na - te stre - ven, Op den

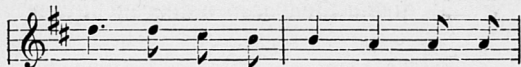
kruis - weg dien Hij ging. 'k Zal dan

al mijn le - vens - da - gen Den - ken

aan 'tgeen Je - sus deed, Den - ken

aan de wree - de sla - gen, Die mijn

lie - ve Je - sus leed, Die mijn

lie - ve Je - sus leed.

Wat al lijden u doorgriefde,
Is 't voor mij niet uitgestaan?
O, hoe groot was uwe liefde,
Die ten kruisdood u deed gaan.

'k Zal uw kruis gedachtig blijven,
Nagels, rietstaf, kroon en speer;
In mijn hart uw wonden schrijven,
Liefdetekens van den Heer.

'k Zal aan spons en edik denken,
Laafdrank van mijn bruidegom!
Wat zal ik Hem wedschenken?....
Vraagt uw smart geen smart weerom?

„Zie Mij aan en tel de wonden ,
 „Die ik voor mijn dienstknecht draag :
 „Boet in tranen dan uw zonden ,
 „Zou 't te veel zijn, wat Ik vraag?

„Wil dan 's werelds vreugde derven ,
 „Neem den rampspoed willig aan ;
 „Wil met Mij aan 't kruishout sterven
 „Om mijn leven in te gaan.”

O mijn hoop van 't eeuwig leven !
 's Vaders glorieluister Gij ;
 Hoe ge U meer hebt weggegeven,
 Des te dierb'rer zijt Ge ook mij.

Schame 't lid zich 't aardsch verblijden ,
 Als men 't hoofd in doornen klonk,
 's Levens Vorst den kelk van 't lijden,
 Voor de zijnen ledig dronk.

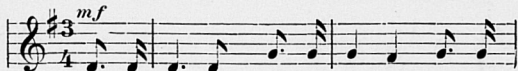
Lof en glorie gansch ons leven
 Zij Maria's Zoon gebracht,
 Voor zijn volk aan 't kruis geheven,
 't Paaschlam voor hun schuld geslacht !

N°. 6. Lofzang.

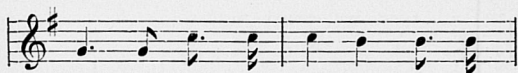
SALVE MUNDI SALUTARE.

Andante.

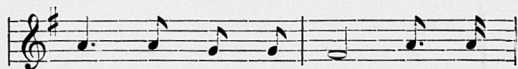
Joh. v. Leeuwen.

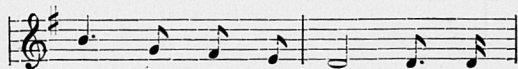
Om U, s' werelds Heil, te groe-ten, Stort ik,

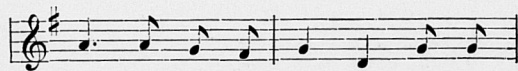
Je - sus, voor uw voe - ten, Schrei - end

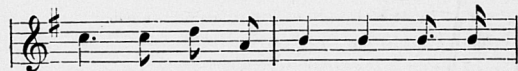
on - der 't zon - den - juk, Schrei - end

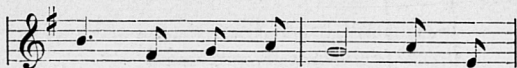
on - der 't zon - den - juk; Kom' het

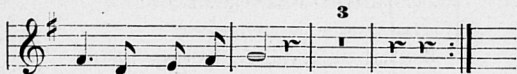
licht van uw ge - na - de, Mij - ner

ar - me ziel te sta - de, In haar

kom - mer, smart en druk, In haar

kommer, smart en druk.

Heilge voeten, wreed geklonken,

Ik omhels U, weggezonden

Aan het kruishout van den Heer; (*bis*)

Ach, wie voelt er, bij 't aanschouwen

Van die foltring, 't hart niet rouwen,

En ziukt niet in 't stof ter neêr? (*bis*)

Jesus, o, doe aan uwe voeten

Mij de rust en vrede ontmoeten,

Waar geen wereld ooit meê streelt; (*bis*)

En zij door deez' gruwbre wonden

Mij vergeving van mijn zonden

Hier en eeuwig meêgedeeld. (*bis*)

Zijt gegroet, o heilge handen,

Die geslaakt hebt de ijz'ren banden,

Waar ons Satan meê omving; (*bis*)

Zijt gegroet, o liefdrijke armen,

Toegestoken uit erbarmen,

Als de Godmensch stervend hing. (*bis*)

Ja, mijn ziel brandt van verlangen ,
 Om de kruisbanier te omvangen
 Met den hoogsten liefdegloed; (*bis*)
 Ja, des Heeren handewonden
 Houden eeuwig mij verbonden ,
 Bloeden me eeuwig in 't gemoed. (*bis*)

In die handen rust ik veilig ,
 In die wonden blijft men heilig
 En gestemd tot hemelvreugd; (*bis*)
 Laten mij die handen dekken ,
 Heere Jesus, en mij strekken
 Tot een steun op 't pad der deugd. (*bis*)

Wees gegroet o zijdewonde,
 Bloedenâ voor des menschdoms zonde,
 Overkostbre levensvloed! (*bis*)
 Moog' uw kracht mij sterkte schenken,
 En mijn dorre ziele drenken,
 Zijdewonde, wees gegroet! (*bis*)

Stort mij troost en vreugd in 't harte ,
 Laafnis voor de bittere smarte ,
 Die deez' aard te lijden geeft; (*bis*)
 Doe mij hier vooraf reeds smaken ,
 Wat mijn heil eens zal volmaken ,
 Waar de Christen eindloos leeft. (*bis*)

Derwaarts streef ik, heilige wonde,
 Bloedend ook voor mijne zonde,
 Heilige wonde in 's Heeren zij; (*bis*)
 Met de handen, met de voeten,
 Kom ik mede u nedrig groeten:
 Heilig vijftal, zuiver mij! (*bis*)

N°. 7. Lofzang.

VEXILLA REGIS PRODEUNT.

Andante. 3 *mf* Joh. v. Leeuwen.

Ont-rol des Kon-nings

ze - gevaan, De kruis - ba - nier, het le - vens -
 tee-ken, Dat hel en dood te niet deed gaan, En
 licht in 't duis-ter door deed bre - ken, En
 licht in 't duister door deed breken.

De wonde in des Verlossers zij,
 Die bloed met water heeft doen vloeien,
 Was balsemdruppl'end ook voor mij,
 Om de erfsmet uit de ziel te roeien. (*bis*)

Nu, David, is uw woord vervuld,
 Tot troost der volken, die het zagen:
 God heeft, in 't aardse kleeid gehuld,
 Op 't hout zijn rijkstroon neêrgeslagen. (*bis*)

o, Kruisboom, schitterend schoon van gloor,
 Met Koningspurper opgeluisterd,
 Hoe blinkt uw smaadheid heerlijk door,
 Hoe hebt ge alle aardse praal verduisterd! (*bis*)

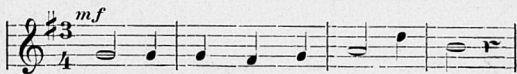
Op u heeft 's Heeren last gedrukt,
 Om onze borst er van te ontheffen,
 Aan u is 't zegeloof geplukt,
 En stierf de schuld, die ons moest treffen. (*bis*)

o, Kruisboom, teeken van genâ,
 Kom, bij 't herinn'ren van Gods lijden,
 Ons met Geloof en Hoop te sta,
 Opdat we in 't hart de Liefde u wijden (*bis*)

Schenk, Bron van heil, Drievuldigheid,
 Dat ons, die lof en eere U geven,
 Het kruis de zege op aard bereid',
 En we in zijn schaduw eeuwig leven. (*bis*)

N°. 8. Hulde aan het kruis.*Allegretto.*

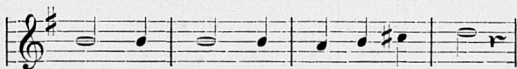
Joh. v. Leeuwen.

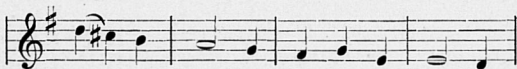
Je - sus stierf voor ons: welk een vriend!

Is Hij dus onz' lief-de niet waar-dig?

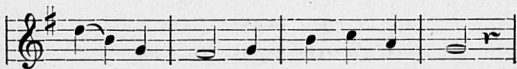
Meer dan Zich heeft Hij ons be - mind,

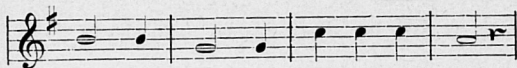
Daar-om stierf Hij zoo be-reid - vaar-dig.

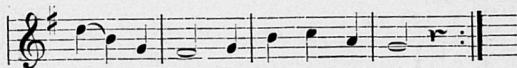
Christ'-nen zingt luid hier in Gods huis:

Le - ve Je - sus, le - ve Zijn kruis!

Christ'-nen zingt luid hier in Gods huis:

Le - ve Je - sus, le - ve Zijn kruis.

Aan dit goddelijk kruis zij eer!
 Sedert Jesus 't zich heeft verkozen,
 Is het kruis niet meer als weleer,
 Iets dat ons doet huiv'ren en blozen.
 Christ'nen, enz.

Aan dit goddelijk kruis zij eer!
 Boom, wiens vrucht vol zoetheid en sterkte
 't Kwaad verhielp dat 't menschdom weleer,
 De eerste vader Adam bewerkte.
 Christ'nen, enz.

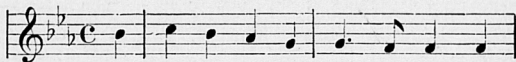
Aan dit goddelijk kruis zij eer!
 Vruchtbre bron van alle genaden,
 Waarin 't bloed van God, onzen Heer,
 Afwiesch 's werelds zonden en kwaden.
 Christ'nen, enz.

Aan dit goddelijk kruis zij eer!
 Leerstoel tot beschaming der wijzen,
 Waar ik hem zijn goddelijke leer
 Zonder spreken hoor onderwijzen.
 Christ'nen, enz.

Aan dit goddelijk kruis zij eer!
 'k Wil de eer aan 't hout zelf niet betoonen,
 Maar 'k aanbid mijn Heiland en Heer,
 Dien ik op dat kruishout zie tronen.
 Christ'nen, enz.

N°. 9. Het kruisbeeld.

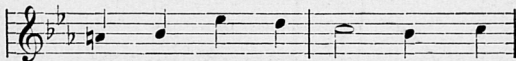
Andante.

Ach! ziet gij ginds dat kruisbeeld wel, Dat

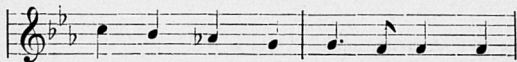
vleesch, ge - teis - terd wreed en fel, Ge -

wond van hoofd tot tee - nen; Ge -

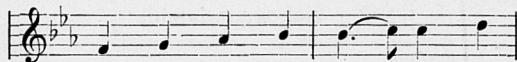
wond van hoofd tot tee - - nen; Voor

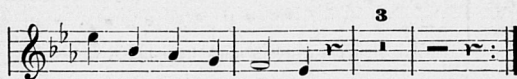
u, mijn kind! leed Hij die smart, Een

traan in 't oog, een zucht in 't hart, Uw

ziel moet met Hem wee - - nen, Uw

ziel moet met Hem wee-nen.

Want voor zijn liefde niet genoeg,
 Dat Hij op aard' als mensch verdroeg
 Een hoogst armoedig leven; (*bis*)
 Dat Hij door drie en dertig jaar,
 In stillen kring, in 't openbaar,
 Rampzaalgen troost kwam geven. (*bis*)

Want voor zijn liefde niet genoeg,
 Die brandend Hem door ad'ren joeg,
 In altoos hooger gloeien, (*bis*)
 Dat Hij bereid voor vloek en straf,
 Aan helschen nijd zich overgaf,
 Zich kluistren liet en boeien. (*bis*)

Dat Hij gesleept langs straat en gracht,
 Onschuldig voor gerecht gebracht,
 Zijn rug vol geeselstriemen, (*bis*)
 Zoo willig bood zijn heilig hoofd,
 Door smaad van 't vorig schoon beroofd,
 Met doornen liet doorpriemen. (*bis*)

Maar tot den dood toe, zonder troost,
 Moest Hij voor 't schuldig Adamskroost
 De zaligheid verwerven; (*bis*)
 Want nooit zegt liefde: 't is genoeg,
 Ziedaar, waarom Hij dringend vroeg:
 Gekruist den dood te sterven. (*bis*)

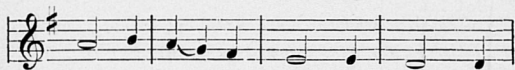
Maar liefde nu vraagt liefde weêr:
 Schonk Hij u altoos meer en meer,
 Niet altijd tranen plengen, (*bis*)
 Maar geest en hart en ziel, mijn kind!
 Al wat gij maar te geven vindt,
 Moet gij ten offer brengen. (*bis*)

N°. 10. Jesu dulcis memoria.*Allegretto.*

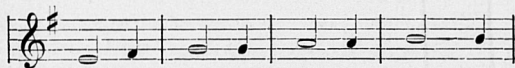
Joh. v. Leeuwen.

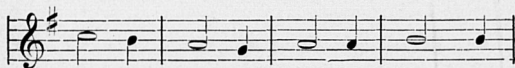
Aan Je - sus den - ken is reeds zoet, 't Geeft

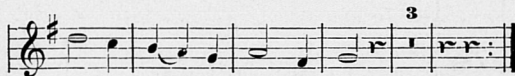
wa - re blijd - schap aan 't ge - moed: Maar,

Je - sus - zoe - te bij - zijn gaat Voor

ho - ning en al wat be - staat, Voor

ho - ning en al wat be - staat.

Niets zoeters brengt een zangtoon voort,
 Niets streelenders wordt ooit gehoord,
 Aanminnigers wordt niet gedacht
 Dan Jesus, door God voortgebracht. (*bis*)

O Jesus! hoop voor al wie boet,
 Wat zijt Gij voor den smEEK'ling goed,
 Voor wie U zoekt hoe teêrgezind,
 Maar wat voor hem wel die U vindt. (*bis*)

Geen tong neen spreekt het immer uit,
 Geen letter die het ooit beduidt;
 Wie 't smaakte dit geheimenis,
 Hij weet wat Jesus minnen is. (*bis*)

Wees Jesus onze zielevreugd,
 Die 't loon eens wezen zult der deugd;
 Zij onze roem in U alleen,
 Door al der eeuwen eeuwen heen. (*bis*)

N°. 11. Aan het Allerheiligste.

Andante.

Joh. van Leeuwen.

U, Je - sus eer, om ons zoo diep ver-

bor - gen, In 't Sa - cra - ment van

Uw on-peil-b're min; Hier waakt G'al-

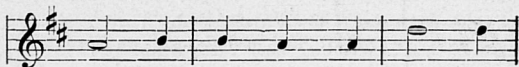
tijd van d'a-vond tot den mor-gen, Eu

trekt om ons uw glo-rie-stralen

p Solo.
in. Mijn God en Ko-ning! Mijn

op-per-heer! U, in Uw

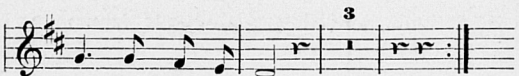
f Koor.
wo-ning, U Je-sus, dank en eer! Mijn

God en Ko - ning! Mijn op - per -

heer! U, in Uw wo - ning, U,

Je - sus, dank en eer!

U dank en eer van alle tong en talen,
 Van wat op aarde en in den hemel leeft;
 Ten boete blijv' heel 't wereldkoor herhalen:
 Aan Jesus eer! die ons zich zelv' hier geeft,
 Mijn God en Koning! enz.

U dank en eer, maar ach, die zwakke klanken
 Zij kunnen U, die in ons midden troont,
 Voor zulk een gunst, zoo eind'loos groot, niet danken,
 Veel minder nog, als Ge in ons binnenst woont.
 Mijn God en Koning! enz.

O geven wij voor liefde liefde weder;
 Zij trekke ons hier naar Jesus tempelkoor.
 Daar werpen we ons ten dankbaar offer neder,
 Dat onverdeeld en eeuwig Hem behoort.
 Mijn God en Koning!
 Dan vieren wij
 In 's hemels woning
 Uw eind'loos lofgetij.

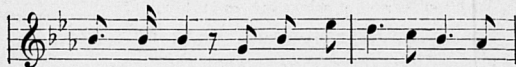
N°. 12. Loflied aan Jesus Christus.

Adagio.

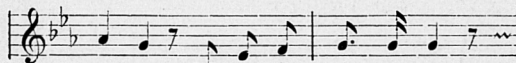
mf

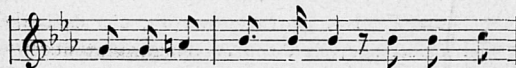
Als 't eer-ste duis - ter breekt, Ontwaakt mijn

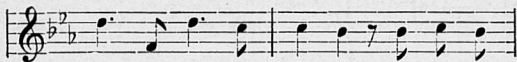
hart en spreekt: Geloofd, ge-loofd zij Je - sus

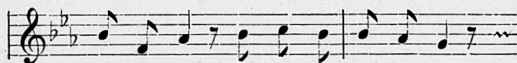
Chris-tus! Bij al wat ik be-gin,

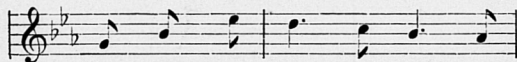
Roep ik met hart en zin: Ge-loofd, ge -

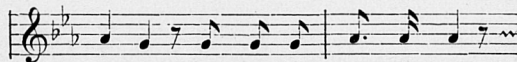
loofd zij Je - sus Chris-tus! En wat mijn

werk ook zij, Ik zeg er vroolijk bij:

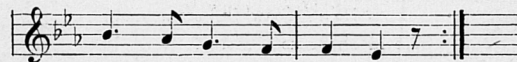
Ge - loofd, ge - loofd zij Je - sus

Chris-tus! Zingt, menschen-kin-d'ren, luid,

Zingt ju - be - lend het uit: Ge-loofd, ge -

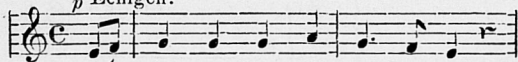
loofd zij Je - sus Chris-tus!

Heel 't aardrijk in het rond
 Weerklinke te elken stond:
 Geloofd zij Jesus Christus!
 Als 't licht ten einde spoedt,
 Zij dit de laatste groet:
 Geloofd zij Jesus Christus!

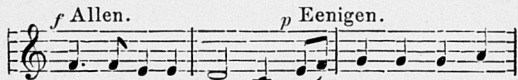
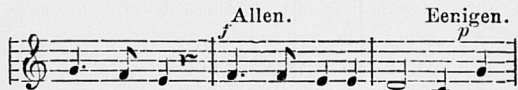
In nood en bittere smart
 Roep ik met mond en hart:
 Geloofd zij Jesus Christus!
 Zingt hemel aarde en zee,
 Zingt al wat ademt meê:
 Geloofd zij Jesus Christus!

Als treurigheid mij plaagt,
 Dan roep ik onversaagd:
 Geloofd zij Jesus Christus!
 Bij 's levens zielsverdriet
 Vind ik mijn troost in 't lied:
 Geloofd zij Jesus Christus!

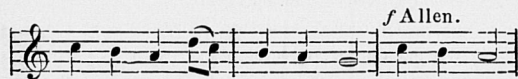
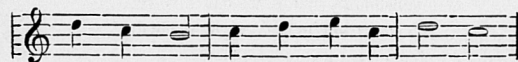
Ja, nog mijn ziele spreekt,
 Als reeds mij 't harte breekt:
 Geloofd zij Jesus Christus!
 Weerklinke wijd en luid
 Voor Hem, eeuw in, eeuw uit:
 Geloofd zij Jesus Christus!

N°. 13. Litanie van het H. Kruis.*Allegretto.**p* Eenigen.

Ont - ferm U o - ver ons, o Heer!

f Allen. *p* Eenigen.
Ky - ri - e, e - lei - son. Zie gun - stig op ons*f* Allen. *p* Eenigen.
smee - ken neêr. Ky - ri - e, e - lei - son, Zie

Je - sus, ons bij 't kruis - hout staan, Hoor

f Allen.
ons nu kruis - weg - le - den aan, Ky - ri - e,

Ky - ri - e, Ky - ri - e, e - lei - son.

Ky - ri - e, Ky - ri - e, Ky - ri - e, e -

lei - son.

God, Vader! in des hemels woon, Kyrie eleison.
 Wij knielen neder voor uw troon. Kyrie eleison.
 God, Zoon! die met uw kostbaar bloed
 Voor 's werelds schulden hebt geboet.

Kyrie, Kyrie, Kyrie, eleison. (2)

God, Heil'ge Geest! die trooster zijt,
 En met uw gaven ons verblijdt.
 Drieëcnig, eeuwig Opperheer!
 U geven aarde en hemel eer.

O heilig Kruis! van ons gegroet,
 Bepurperd met het kostbaarst bloed.
 Wij groeten u, o, ed'le stam!
 Gij, altaar van het godd'lijk Lam.

O levensboom, wiens vrucht ons voedt
 En voor den eeuw'gen dood behoedt.
 O zegeteeken van den Held,
 Die dood en helmacht heeft geveld.

Kyrie, Kyrie, Kyrie, eleison. (2)

Die ons ook ter verwinning wenkt,
 O heilbanier! die vrede schenkt;
 O sterfbed van des menschen Zoon!
 Een offer- en een glorietroon.

O zoete troost in 's levens smart!
 Verkwikking voor 't gebroken hart.
 O trouwe leerstoel aller deugd,
 En milde bron van zielevreugd.

O gids op onze pelgrimsbaan!
 Gij wijst den weg ten Hemel aan.
 Gij wolk bij dag, gij licht bij nacht,
 Die onzen pelgrimstocht verzacht.

O alverwervend zoenaltaar!
 Gij hoop en heil der Christenschaar,
 Ik sla mijn blikken naar omhoog:
 Gij staat in glorie voor mijn oog.

Gij zijt der zaal'gen zielsgeneugt,
 Gij aller Eng'len eeuw'ge vreugd.
 Gij 't reddingsteeken na den val,
 Voorspeld van 't oud Profetental.

O schepter van den Middelaar!
 O heilstaf der Apostelschaar!
 Der Martelaren kracht en kroon,
 Hun luister en onsterf'lijk loon.

Kyrie, Kyrie, Kyrie, eleison. (2)

O vreugde van het Paradijs!
 Gij der Belijd'ren roem en prijs.
 Die 't Maagdenkoor in 't blanke kleed
 Haar Bruidegcm steeds volgen deedt.

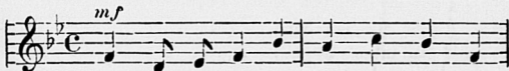
O rijksbanier van 's hemels heer!
 En aller Heil'gen lof en eer,
 U zweren wij voor immer trouw,
 En roepen, ach! vol zielsberouw:

O god'lijk Lam! dat voor ons stierf,
 Ons 't leven aan het kruis verwierf,
 Wanneer mijn stervensuur zal slaan,
 Laat dan mijn ziel in vrede gaan.

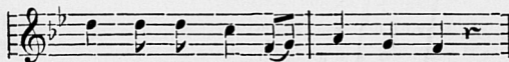
Kyrie, Kyrie, Kyrie, eleison. (2)

N°. 14. Aan het Allerh. Hart van Jesus.

Moderato.

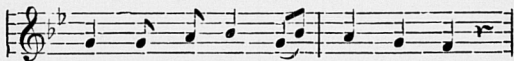
Komt, la - ten wij ons ne - der - bui - gen,

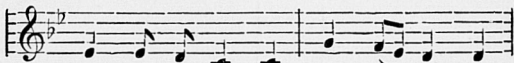
En wer - pen w'ons in 't stof ter neêr,

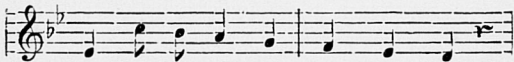
Om on - ze lief - de te be - tui - gen,

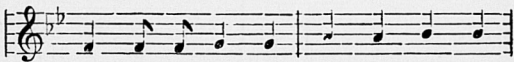
Aan 't Hart van Je - sus, on - zen Heer.

O Hart van on - uit - spreek-bre waar - de,

O le - vensbron, o hoog - ste schat,

Dat voor den bal - ling hier op aar - de,

Een o - vervloed van troost be - vat.

O Hart van Jesus vol van liefde,
 Dat eens aan 't kruis ons harte won,
 Toen U het schriklijkst leed doorgriefde,
 Dat ooit een sterv'ling lijden kon.
 O Hart dat door een lans geopend,
 Nog altijd voor ons openstaat,
 En steeds voor allen op U hopen,
 Een steun zijt en een toeverlaat.

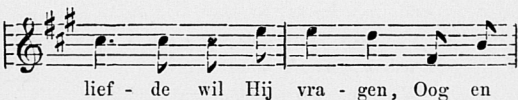
O Hart zoo minzaam en zoo teeder,
 Zoo ned'rig en oneindig groot,
 O zie met mededoogen neder
 Op ons zoo arm en zoo ontbloot.
 Wil toch ons hart naar 't Uwe vormen,
 't Volmaakste toonbeeld van de deugd,
 Om eens met U na 's levens stormen
 Vereend te zijn in hooger vreugd!

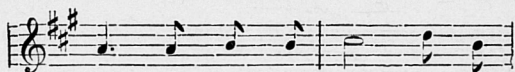
N°. 15. Bij het Beeld van het H. Hart
 van Jesus.

Andante.

Jos. Beltjens.

O hoe lief-de-rijk en tee-der, Ziet dat

Hart naar mij ge - wend, Oog en

Hart naar mij ge - wend.

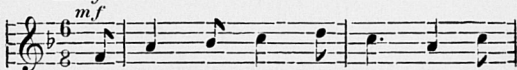
Ziet hoe gloriestralen glanzen,
 Om dat Hart in gouden gloed;
 Wreede doornen het omkransen,
 Rood gekleurd in 't god'lijk bloed;
 Ziet dat reddend kruishout, boven
 Op het vlammen Hart geplant,
 In de vlam door niets te dooven,
 Van zijn fellen liefdebrand. (*bis*)

Uit die breede wond ter zijde,
 Druipt de laatste druppel bloed;
 O, dat aller hart zich wijde
 Aan Uw Hart, o Jesus zoet!
 Ach, mij dunkt, ik hoor U spreken:
 Zie mijn Hart dat zoo bemint,
 En toch, hoe ik moge smeeken,
 Veel te weinig liefde wint. (*bis*)

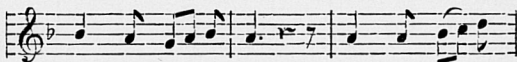
Godd'lijk Hart, vol liefde en smarte,
 Ik begrijp wat Gij begeert:
 Ik zal ijd'eren dat Uw Harte
 Word' gekend, bemind, geëerd.
 Harten ga ik voor U winnen,
 Ijd'eren voor Uw liefde en eer:
 Mochten allen U beminnen,
 U vereeren meer en meer. (*bis*)

N°. 16. Lofzang tot het H. Hart van Jesus.

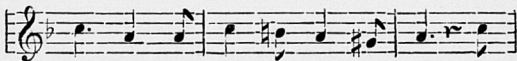
Allegretto.

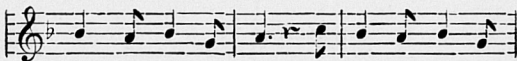
Voor't hart van Je - sus zin - ge Mij'n

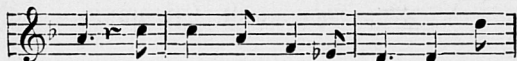
hart op blij-den toon. Dat mijn lof-stem

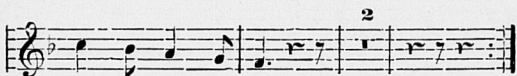
drin - ge Tot in de He - mel - woon ! O

Hart van Je - sus zoet ! Zij lief - de - vol ge -

groet, Ge-groet van op deez' aar - de, Ge-

groet in eeu - wig - heid.

O Hart! voor mij gebroken
 Op 't kruis in diepen druk,
 Met een lans doorstoken
 Voor mijn zwaar zondenjuk.
 O Hart enz.

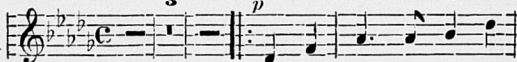
O Hart! laat mijn hart gloeien
 Van zuiver liefdevuur!
 Wil 't aan 't Uwe boeien
 Tot in het stervensuur!
 O Hart enz.

Wil 't mijn naar 't Uwe vormen,
 O toonbeeld aller deugd!
 Om na 's levens stormen,
 Met U te zijn in vreugd!
 O Hart enz.

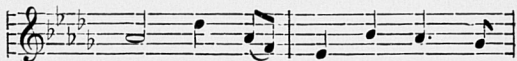
N°. 17. Voor de H. Communie.*Andante.*

3

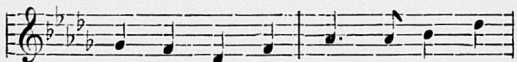
Jos. Beltjens.

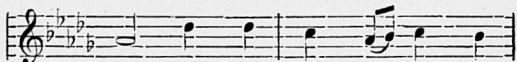
Je - sus, menschge - wor - den

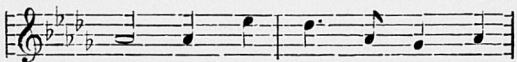
God, Die niet in uw woord kunt

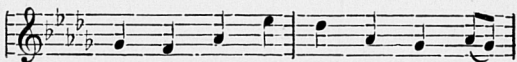
fa - len, Gij rust hier in 't Sa - cra -

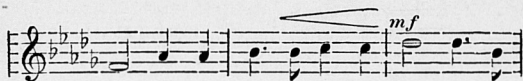
ment, Gij rust hier in 't Sa - cra -

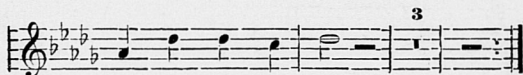
ment; Kan 't mijn geest niet ach - ter -

ha - len, God der waar - heid, 'k tuig het

nu; Je - sus, ik ge-loof in U, Je - sus

ik ge - loof in U.

God van almacht, liefde en trouw,
 'k Ben beschaamd om al mijn zonden;
 Maar Gij, Heer, hebt ze uitgewischt (*bis*)
 In het bloed van zooveel wonden.
 Vol betrouwen kom ik nu,
 Goede Jesus, 'k hoop op U. (*bis*)

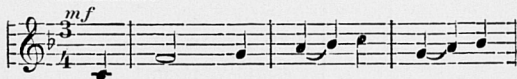
God van liefde en opperst goed,
 Gij wilt spijzen ons en drenken,
 In 't geheim der hoogste min (*bis*)
 Heel U zelve aan ons schenken.
 Liefste Jesus, kom, kom nu,
 Ach! mijn ziel verzucht naar U. (*bis*)

'k Ben niet waardig, groote God,
 Dat Gij ingaat in mijn harte;
 Spreek, Heer! spreek een enkel woord, (*bis*)
 En, doorwond van liefdesmarte,
 Schrei ik: Jesus! kom toch nu,
 Kom, o kom, ik smacht naar U! (*bis*)

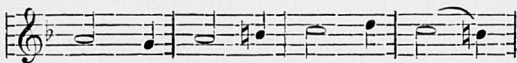
'k Zal dan aan den heil'gen disch
 U, mijn Jesus, gaan ontvangen;
 U, mijn' God, mijn grooten God, (*bis*)
 Aan mijn zalig harte prangen.
 Goede Jesus! kom toch nu,
 Kom, o kom, ik snel tot U! (*bis*)

N°. 18. Na de H. Communie.

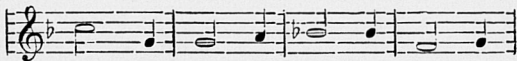
Andantino.

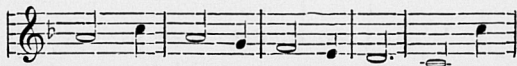
Nu heeft mijn lie - ve Je - sus

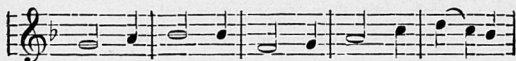
dan, Zich mij tot spijs ge - ge - -

ven, Die mijn ver - kwik - te ziel be -

waar', In 't ein - de - loo - ze le - ven. Ach!

goe - de God! U smee-ken wij: Blijf ons nu

eeu - wig, eeu - wig bij.

Zoo is dan waarlijk 's Vaders Zoon
 Tot mijne ziel gekomen,
 En heeft zijn zetel in mijn hart,
 Mijn zondig hart, genomen.
 Ach God, ach God, U smeeken wij:
 Blijf ons nu eeuwig, eeuwig bij.

O, dat ik al de stemmen had,
 Die opgaan van deze aarde,
 En 't nimmer zwijgend hemelkoor
 Zich aan mijn loflied paarde!
 U God! U God! aanbidden wij,
 Blijf ons nu eeuwig, eeuwig bij.

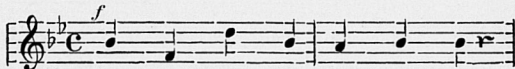
'k Aanbid, ik loof, ik dank U, God!
 Ach, zie mijn tranen beven;
 Wat zal ik, goede Jesus, U
 Voor zooveel liefde geven?
 U God! U God! U danken wij,
 Blijf ons nu eeuwig, eeuwig bij.

Ik wil, mijn Jesus, wat ik ben,
 Mijn hart, mijn vreugd en lijden,
 Mijn leven en mijn stervensuur
 Ten offerand U wijden.
 U God! U God! beminnen wij,
 Blijf ons nu eeuwig, eeuwig bij.

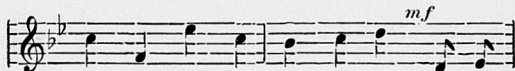
Maar zwak is onze ziel, o Heer,
 Als 't licht bewogen riet.
 Almachtig God! wij smeeken U,
 Verlaat, verlaat ons niet.
 Nog eens, nog eens dan smeeken wij:
 Blijf ons toch eeuwig, eeuwig bij!

N°. 19. Kerstlied.

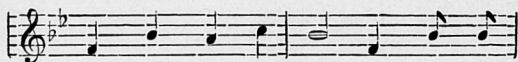
Moderato.

Her - ders! hoe! ont-waakt gij niet?

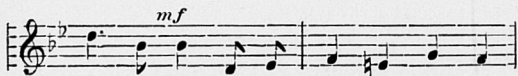
Wat is op dit uur geschied? Ee - ne

stem van he - me - lin - gen, Klonk door

d'on-ge-me-ten krin- gen: Glo-ri - a!

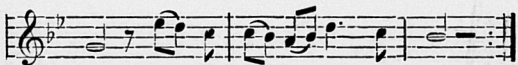
Glo - ri - a! O wat won - der mag deez'

nacht Op den aard - bol zijn vol -

bracht! Want een vreug - de - spel - lend'

glans, Straal-de van den he - mel-trans.

Ach! ik hoorde een Eng'lenstem,
 Zij riep ons naar Bethlehem:
 Van een maagd door God verkoren,
 Is daar 't heilig Kind geboren.

Gloria!

Gloria!

O, de Schepper van 't Heelal
 Ligt daar in een beestenstal;
 Laat ons spoeden naar dat Kind,
 Toonen dat ons hart Het mint.

Wat geschenken neem ik meê?
 Denk toch aan geen offervee;
 Gij moet een goed hart opdragen,
 Dit kan 't goddelijk Kind behagen.

Gloria!

Gloria!

Ach, welk een offer is te groot
 Voor dat Kind, dat God ons bood!
 Komt laat ons te zamen gaan,
 Biddend voor zijn wiegje staan.

Welkom, Kindje! wees gegroet,
 Daar Ge uw liefde ons blijken doet:
 Welkom, dierbaar Kind, in 't leven!
 Mogen we U ons harten geven!

Godd'lijk Kind,

Dat ons mint,

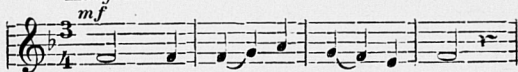
Voor ons vloeit uw eerste traan,
 Neem onz' harten gunstig aan,
 Voor uw krib, o Opperheer!
 Leggen wij deez' giften neêr.

Lieve Moeder van dit Wicht,
 Dat in 't arme wiegje ligt,
 Boven allen uitgelezen,
 Moest gij Jesus' Moeder wezen:
 Zuiv're Maagd,
 Moeder-Maagd!

Als ge in liefd' gevoel verrukt,
 't Lieve Kind aan 't harte drukt,
 Bied Het dan de harten aan,
 Die voor U en Jesus slaan!

N°. 20. Maria, onbevlekt ontvangen.

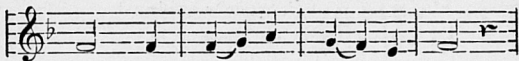
Allegretto.

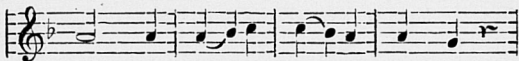
Laat ons, moe - der van den Heer

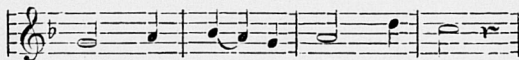
Laat ons om uw ze - tel drin - gen,

Laat uw kin-d'ren U ter eer,

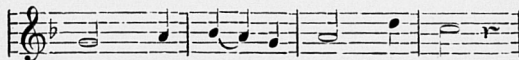
't Ziel - ver - ruk kend feest - lied zin - gen,

't Moet weer - klin - ken luid en blij:

Moe - der on - be - vлект zijt gij!

't Moet weer - klin - ken luid en blij:

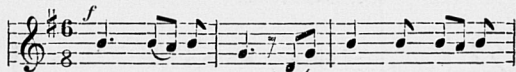
Moe - der on - be - vлект zijt gij!

't Heeft reeds 't wijde wereldrond
 En herscheppend overklonken
 't Woord door Pius' mond verkond;
 En uw kind'ren vreugdedronken
 Jub'len op uw feestgetij: }
 Moeder, onbevlekt zijt gij! } *bis.*

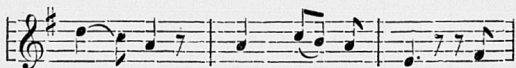
Neen, dat loffied zwijgt niet meer;
 Tot aan 's werelds verste palen
 Zullen met het hemelsch heer
 Al uw kind'ren luid herhalen
 't Woord van 't zalig Jubeltij: }
 Moeder, onbevlekt zijt gij! } *bis.*

En we voegen dank en beê
 Aan de blijde feestgezangen;
 Wie, wie dankt niet met ons meê
 Voor al 't heil door u ontvangen
 In het zalig Jubeltij; }
 Moeder, onbevlekt zijt gij! } *bis.*

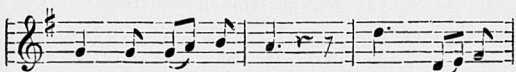
Zonnezuiv're Moedermaagd!
 Om de glorie u gegeven,
 Hoor ook wat ons hart u vraagt:
 Dat we na een schuldloos leven
 Eeuwig jub'len aan uw zij: }
 Moeder, onbevlekt zijt gij! } *bis.*

N°. 21. Maria leve!*Andantino.*

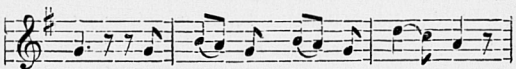
Ma - ri - a leev'! Wat glans en luis-ter

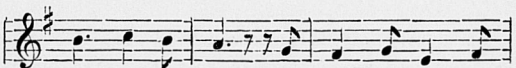
men - g'len, Zich in dit hart, van

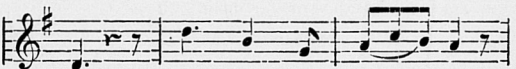
al - le vlek-ken vrij! Ma - ri - a

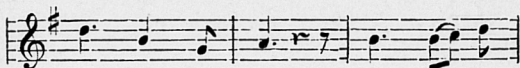
leev'! de ko - ning - in der En - g'len,

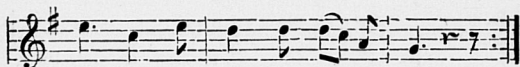
De moc-der-maagd aan't hoofd der maag-den -

rij. Ma - ri - a le - - ve!

Met God, haar Kind! Le - ve Ma-

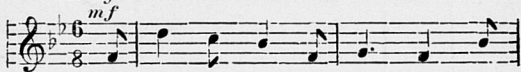

ri - a, Die ons als moe-der mint.

Maria leev'! komt laat ons voor haar knielen,
 Ze is dochter Gods, Gods moeder, Godes bruid;
 Maria leev'! ze is 't heilverbond der zielen,
 Door hare hand stort God zijn gunsten uit.
 Maria leve, enz.

Maria leev'! zou 'k immer haar verlaten?
 'k Was liever dood en lag in 't duister graf;
 Want, zonder haar, wat zou mij 't leven baten?
 Neen, God, breek eer den draad mijns levens af.
 Maria leve, enz.

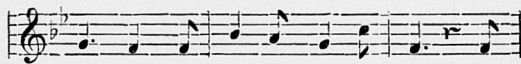
Maria leev'! laat me in haar liefde leven,
 Met haar vereend vrees ik noch dood noch pijn;
 De laatste zucht, die op mijn lip zal zweven,
 Zal liefdezucht voor U, Maria, zijn.
 Maria leve, enz.

N°. 22. Avondgroet tot Maria.*Allegretto.*

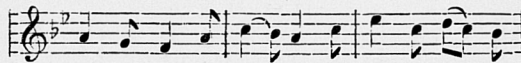
Ma - ri - a's beeld te mid - den van

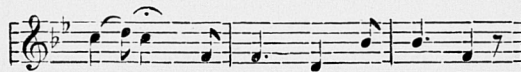
vroom-lijk schitt'rend licht, Noodt ons te komen

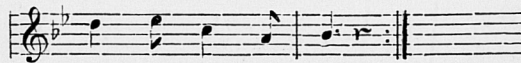
bid - den, Bij 't al-taar, haar ge - sticht, Komt,

laat ons tot haar ij - len, Een klei - ne poos daar

wij - len. Ma - ri - a, Ma - ri - a,

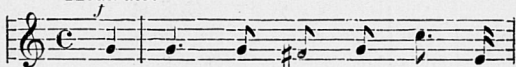

Moe - der, ze - gen ons.

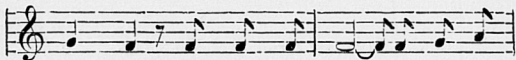
Wij vallen aan uw voeten,
 Neem ons genadig aan;
 Ontvang onz' laatste groeten,
 Voordat wij huiswaarts gaan.
 Dan gaan wij blij te moede,
 Vertrouwend op uw hoede.
 Maria, (*bis*) enz.

Wij wijden u onz' harten,
 Voor 't goede dat ge ons doet;
 In blijdschap en in smarten,
 In voor- en tegenspoed.
 Steeds willen we u vereeren,
 En uwen roem vermeerren.
 Maria, (*bis*) enz.

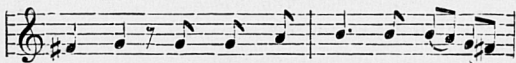
O stort met moederhanden
 Uw zegen op ons neêr.
 Verbreek des zondaars banden
 En breng tot God hem weêr.
 Dan ziet ge ons morgen weder,
 o Moeder, goed en teeder!
 Maria, (*bis*) enz.

N°. 23. Opdracht aan het H. Hart van Maria.*Moderato.*

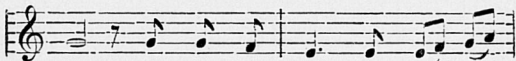
O Maagd, o schoon-heid nooit vol-

pre - zen, o Moe - der van 't on-ein-dig

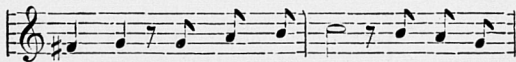
We - zen, Wat luis - ter schit - tert van uw

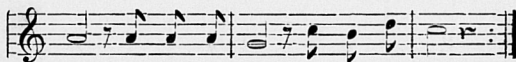
troon! De Se - raf, aan zich - zelv' ont -

to - gen, Juicht, voor uw groot-heid neêr-ge -

bo - gen: O Ko - ning - in, wat zijt gij

schoon! o Ko-ning - in, wat zijt gij schoon!

Al mist, Maria, 't aardsche duister
 Het schouwspel van uw grootschen luister,
 Ons koestert toch uw liefdegloed.
 Ja, de Engel roeme uw heerlijkheden,
 Wij juichen, jub'len hier beneden:
 o Moedermaagd, wat zijt gij goed! (*bis*)

Dank, dank voor zoo veel liefdedaden.
 Voor zooveel duizenden genaden,
 Gevloeid door uwe liefdehand!
 Ontvang voor al die zegeningen,
 Maria, van uw lievelingen
 Hun hart tot ceuwig onderpand. (*bis*)

o Moeder, altoos even teeder,
 o Zie met welbehagen neder
 Op 't offer van uw dierbaar kroost!
 Schrijf in uw hand ons aller namen,
 Neem in uw hart onz' harten samen,
 Dan, Moederlief, zijn wij getroost! (*bis*)

Dan mogen vrij de winden ticren,
 De bliksems door het luchtruim gieren,
 En monsters jagen door de zee;
 Vergeefsch hun razen, hunne woede,
 Wij zeilen onder uwe hoede,
 Beveiligd naar de hemelreê. (*bis*)

Daar zal geen vrees ons hart meer klemmen,
 Daar zingen wij met blijder stemmen,
 Geschaard om uwen zegentoon,
 Uw naam tot lof en God ter eere:
 Maria, Moeder van den Heere,
 Wat zijt gij goed! Wat zijt gij schoon! (*bis*)

N°. 24. Maria troost ons.

Andantino.

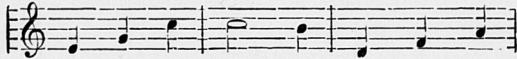
f

Moe - der des Hee - ren, 'k Wil U ver -

ee - ren, O troost voor 't hart in smart.

Bes - te der moed' - ren, Schenk me al - le

goed' - ren, Wat zijt gij goed En

rall. — — — — — **Fine.**

zoet! Wat zijt gij goed en zoet!

mf Eenigen.

Gij schenkt troost aan 't be-droefd ge - we - ten,

Gij komt tot ons in angst en nood.

Gij slaakt des zon - daars ijs' - ren ke - ten,

En redt hem dus van d' eeuw'gen dood.

Uw zoete hand droogt af onz' tranen,

Uw naam, zoo zacht, geneest ons wee,

Ja zelfs uw ijs'rige onderdanen

Doen blij op 't kerkhof hunne beê.

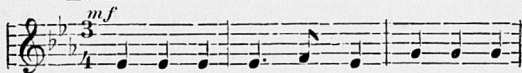
Moeder des Heeren, enz.

Uw teed're ziel kan 't geenszins lijden,
 Dat iemand hier ellendig zij;
 Gij komt met ons in 't sterfuur strijden,
 En voert tot God ons naast uw zij.
 Moeder des Heeren, enz.

U wijd ik dus, wat me ooit moog' kwellen,
 U draag ik al mijn kruisen op;
 'k Weet, dat mij niets dan kan ontstellen,
 Wijl 'k zoo de bron van weemoed stop.
 Moeder des Heeren, enz.

N°. 25. Lofprijzing aan Maria.

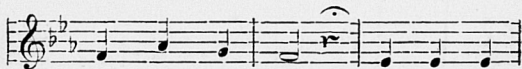
Andante.

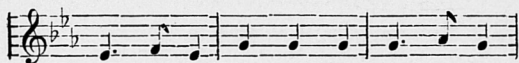
Won-der van glo - rie-pracht! Won-der van

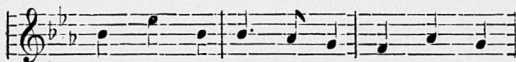
moe - dermacht! Liefd'rijke aan - min - ni - ge,

he - mel - sche vrouw! Wie ik ten

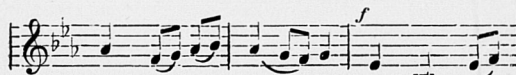
eenw'-gen tijd, Uit heel mijn hart mij wijd,

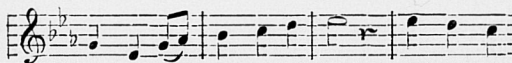
Wie ik en li-chaam en ziel toe - ver-

trouw; Goed, bloed en le - - ven

Wil ik U ge - ven, Al wat ik

heb en ben, geef ik U nu, 'k Geef het vol

vreug - de, Ma - ri - a! aan U.

Schuld'loos geborene,
 Eenig-verkorene,
 Gij, tot Gods Dochter en Moeder en Bruid!
 In al de maagdenrij,
 Blonk niet de reinste als Gij;
 Zelf koos de Heer U ten tempel zich uit;
 Gij, vlekkelooze,
 Lelie en roze,
 Pronk dezer aarde en der hemelen kroon!
 Hemel en aard' biên U hulde op uw troon.

Gij, trouw-geblevene,
 En hoog-verhevene,
 Gij, onze Leid-ster! gij licht op ons neêr;
 Glories omwemelen
 Hoog in de hemelen
 U als het naast bij den troon van uw Heer;
 Gij door uw zoetheid,
 Toonbeeld van goedheid,
 „Moeder der liefde en genade” is uw lof:
 Zóó groet U de aarde en het hemelsche hof.

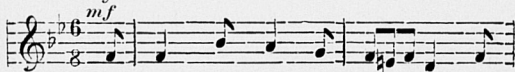
Gij, uw God barende,
 Voedend, bewarende,
 Moeder in vreugden en smarten zoo rijk,
 Was er ooit schuldige,
 U, zoo geduldige
 Schuld'looze Moeder! in lijden gelijk?

Gij, uitgelezen,
 Zalig geprezen
 Moeder en Maagd! geheel zuiver van smet,
 Gij zijt de Moeder, die zondaren redt.

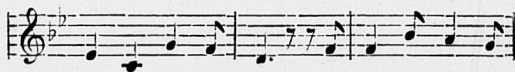
Altijd zachtmoedige,
 Minlijke en goedige,
 Moeder van God! van genade vervuld:
 Wil ach ons, zondigen,
 Wil ons verkondigen,
 Namens uw Zoon, de vergeving der schuld;
 Wil bij 't verscheiden,
 Wil ons geleiden;
 Pleit bij des Rechters zoo vreeslijken troon,
 Pleit voor ons, Moeder! bij Jesus, uw Zoon.

N°. 26. Ter eere van Maria.

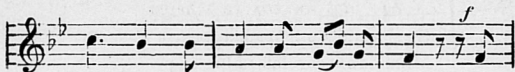
Allegretto.

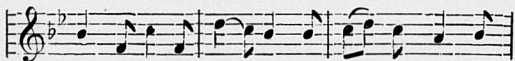
O beeld van 't rein-ste le - ven, Ma-

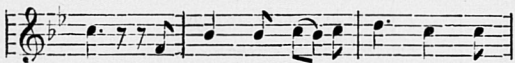
ri - a, Jo - sefs bruid! Zoo wij ons hart U

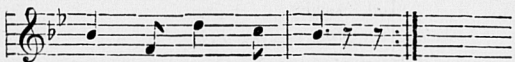
ge - ven, Gij deelt uw guns-ten uit. Ach,

dat ik U be - min - ne, in blijdschap en in

smart; Druk diep, mijn Ko-nin - gin - ne! Uw

beelt' - nis in mijn hart.

O Josefs bruid, mijn Moeder!

Mijn trouwe toeverlaat!

Werd niet uw Zoon mijn Broeder,

Die nooit uw beê versmaadt?

Ach, dat ik u beminne, enz.

Ach, was ik rein van zonden,

O vlekkelooze Maagd!

Ik zou uw lof verkonden,

Gelijk het u behaagt.

Ach, dat ik u beminne, enz.

'k Zou met uw trouwe scharen
 En 't juichend hemelheer
 Mijn dankbaar loflied paren,
 En jub'len u ter eer.
 Ach, dat ik u beminne, enz.

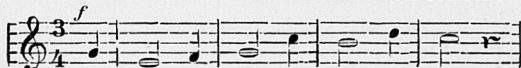
Helaas! hoe moet ik klagen,
 Dat ik, onwaardig mensch,
 U zóó niet kan behagen,
 Als ik het vurig wensch.
 Ach, dat ik u beminne, enz.

Maar 'k wil mij alle dagen,
 Mijn Moeder! u ter eer,
 Godvruchtiger gedragen,
 En dienen mijnen Heer.
 Ach, dat ik u beminne, enz.

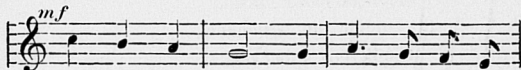
N°. 27. Toewijding aan Maria.

Andante.

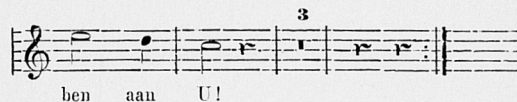
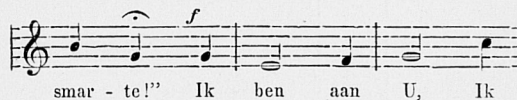
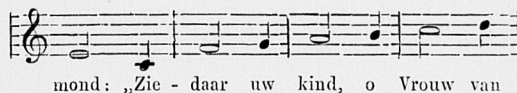
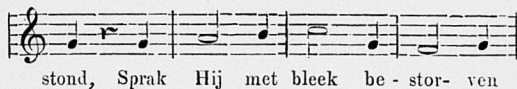
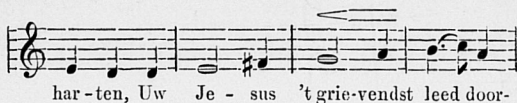
Joh. v. Leeuwen.

Ik ben aan U! Ik ben aan U!

Reeds on - der 't kruis, waar - aan de lust uws

Ik ben aan U! ik ben aan U!
 Reeds in den schoot van mijne lieve moeder,
 Maria, werd ik U gewijd:
 Reeds toen bevaalt gij voor altijd
 Mij zelf, uw kind, aan d' Albehoeder:
 Ik ben aan U! ik ben aan U!

Ik ben aan U! ik ben aan U!
 Reeds van dien stond, toen mijne kinderlippen
 Zich 't eerst ontsloten voor de spraak,
 Maria! was 't mijn zoetst vermaak,
 Uw naam mijn mond te doen ontglippen.
 Ik ben aan U! ik ben aan U!

Ik ben aan U! ik ben aan U!
 Ach, in dat uur, toen 'k aan 't banket der Eng'len
 Voor de eerste maal mij heb gevoed,
 Wat was 't mij toen, Maria! zoet,
 Uw naam met Jesus' naam te meng'len!
 Ik ben aan U, ik ben aan U!

Ik ben aan U! ik ben aan U!
 En sinds dien dag, hoe menig duizend malen
 Mocht ik die opdracht van mijn hart,
 O Moedermaagd! in vreugde en smart,
 Voor uwe beeltenis herhalen!
 Ik ben aan U! ik ben aan U!

Ik ben aan U! ik ben aan U!
 Ach, Moeder! neen, doe mij mijn schuld niet boeten,
 Verstoot, verstoot uw kind toch niet,
 Dat u een hart vol rouwe biedt
 En weenend neerknielt aan uw voeten.
 Ik ben aan U! ik ben aan U!

Ik ben aan U! ik ben aan U!
 Ik geef U thans mijn hart en ziel en zinnen.
 Wat mij ook op deze aarde beid',
 Niets, dat mij van uw liefde scheidt,
 Neen, eeuwig wil ik U beminnen:
 Ik ben aan U! ik ben aan U!

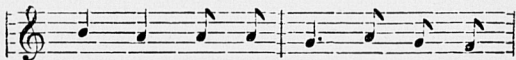
N°. 28. Smeekebed aan den H. Josef.

Andante. 3

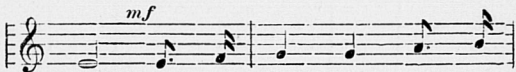
Jos. Beltjens.

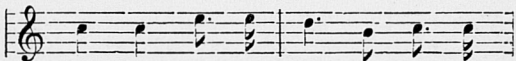
Heil'-ge Jo - sef! trou - we

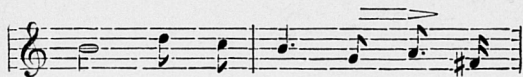
hoe - der, Van uw god' - lijk voed - ster -

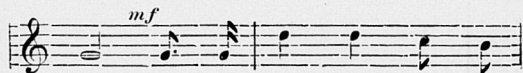
kind, Die uw Je - sus heel uw

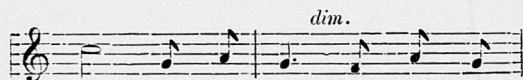
le - ven, On - uit - spreek' - lijk hebt be -

mind, On - uit - spreek' - lijk hebt be-

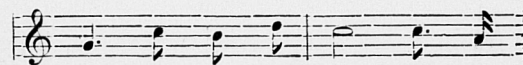
mind. Heil' - ge Jo - sef! vraag dat

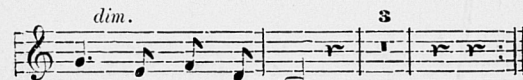
wij Hem be - min - nen, zoo als

gij. Heil'-ge Jo - sef! vraag dat wij Hem be-

min - nen, zoo als gij, Hem be-

min - nen zoo als gij.

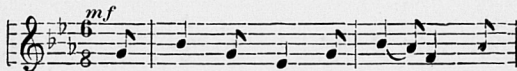
Heil'ge Josef! die uw Jesus
 In uw stulpje met u hadt,
 Vaak van d' arbeid tot Hem opziend,
 Stil en innig Hem aanbadt. (*bis*)
 Heil'ge Josef! vraag dat wij } *bis.*
 Jesus dienen zoo als gij.

Heil'ge Josef! door Gods Zone
 In uw ned'rig werk verlicht,
 Daar Maria 't oog vol liefde
 Op haar Kind en Bruigom richt; (*bis*)
 Vraag, dat in hun aanschijn wij } *bis.*
 Ons verblijden zoo als gij.

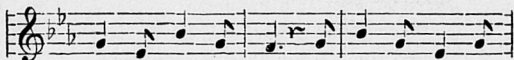
Heil'ge Josef! die in de armen
 Van uw Bruid en Pleegkind stierf,
 En voor uw getrouwe liefde
 't Loon der eeuwigheid verwierf: (*bis*)
 Heil'ge Josef! vraag dat wij } *bis.*
 Zalig sterven zoo als gij.

N°. 29. St. Josef, voedstervader.

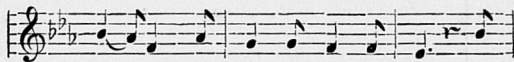
Andantino.

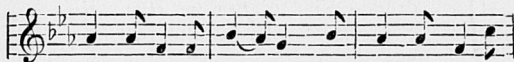
Leev Jo - sef, voed - ster - va - der Van

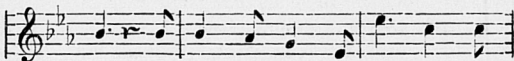
Je - sus on - zen Heer, Wij tre - den bid - dend

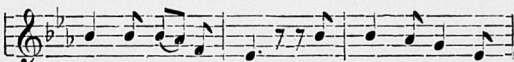
na - der, En knie - len voor u neêr. Gij

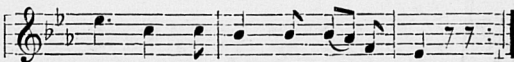
draagt op va - der - ar - men, Het God' - lijk Je - sus

kind. Wil on - zer u er - bar - men, O

dier - bre zie - len - vrind. Wil on - zer u er -

bar - men, O dier - bre zie - len - vrind.*

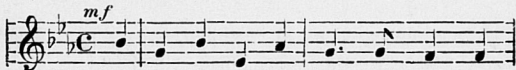
Richt, Josef! onze dagen
 En schik ons verder lot
 Naar Jesus welbehagen
 En Godes heilgebod.
 Wil door uw zorg ons geven,
 o Zeek're toeverlaat,
 Dat we onzen roep beleven } *bis.*
 En heil'gen onzen staat.

Wij smeeken u te gader,
 Patroon van Nederland;
 Blijf, Josef! ons tot vader,
 Bewaak 't u dierbaar pand.
 Blijf altoos ons behoeder,
 En toevlucht in den nood,
 Met Jesus en Zijn Moeder, } *bis.*
 Van nu tot in den dood.

N°. 30. Ter eere van den H. Franciscus.

DECUS MORUM.

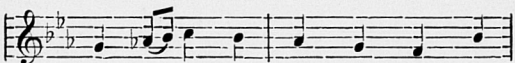
Andante molto.

Fran-cis-cus, al - ler deug - den glans, Der

Mind'-ren hoofd, ge - niet zijn loon: In

U, o wijn-stok, leeft hij thans, Ver-

los-ser, Chris-tus, Go-des Zoon.

Verheugt u, broeders! Vader troont
 Als lid van 's hemels burg'renrij,
 't Geween houde op, uw vreugd getoond,
 De hemel stemm' zijn melodij.

Dat hij van de aard ten hemel ging,
 Bewijzen wond'ren veel en schoon;
 En dus hij leeft, want hij ontving
 Van Christus de eeuw'ge lauwerkroon.

Voor al wat hij hier had beloofd
 Geniet hij nu de heerlijkheid,
 Waar Gij met eer en glans zijn hoofd
 Bekroont, God van barmhartigheid.

Schaart u bij hem, betreedt zijn spoor,
 Gij, die Egypteland ontwijkt,
 Wijl, is hij gids, met nieuwen gloor
 Des Konings zegestandaard prijkt.

Des Konings teeken siert dien gids
 Zoo waardig hand en zijde en voet:
 De nacht verdwijnt, door feller flits
 Wordt 't licht der morgenster begroet.

Als trouwe gids, als sterrelicht
 Geleidt, verlicht hij ons, en toont
 Het dwaalspoor, waarop onschuld zwicht,
 En waar de zaal'ge vreugde woont.

Geleid uw kudde tot Gods stad,
 Verdelf hun vijand, sluw en gram,
 Geleid ons langs het smalle pad
 Ten maaltijd van het godlijk Lam. Amen.

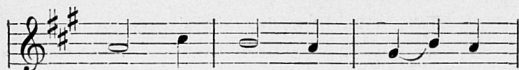
N°. 31. Ter eere van den H. Antonius.

EN GRATULEMUR.

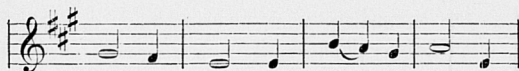
Andante.

Joh. v. Leeuwen.

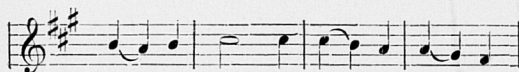
Komt, zin - gen wij met blij - den

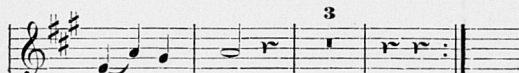
lof Den God-mensch, die als

Ko-ning troont, In wiens ver-he-ven

glo-ric-hof An-to-ni-us nu

jui-chend woont.

Zijns Vaders spoor verlaat hij niet,
 Maar streeft in al Franciscus na,
 Om, als een beek haar bron ontvliedt,
 Te spreiden 't water der genâ.

Hij stroomt in 't wijde en breede voort,
 En wie ten dood van dorst versmacht,
 Herstelt hij, door het zaalgend woord
 En 's hemels dauw, in 's levens kracht.

Als zoon is hem een steun, zeer hecht,
 Zijn vader, die de wonden draagt,
 Die zich vertoont aan 't kruis gehecht,
 Wanneer zijn zoon van 't kruis gewaagt.

In 't strijdperk onder zulk een held
 Verwon hij zich, werd niet gedeerd:
 Is nu, door geen en strijd gekweld,
 Als strijder met zijn hoofd vereerd.

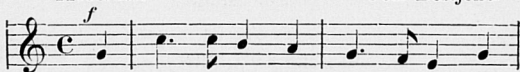
Dat wij, die nog in 't oorlogsland
 Steeds ijv'ren om der vad'ren kroon,
 Getrouw aan onzen naam en stand,
 Met eer verwinnen smaad en hoon.

Dat dit de Vader ons verleen',
 Des Vaders Zoon, de Heil'ge Geest,
 De trooster met hun beiden een,
 Die ons ten schepper is geweest.

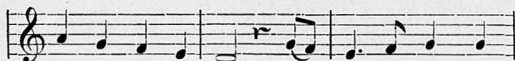
N°. 32. H. Antonius als Patroon.

Moderato.

Jos. Beltjens.

An - to - ni - us van Pa - du - a! Zoo

hei - lig en zoo goed, Wij lo - ven God, Die

Fine.

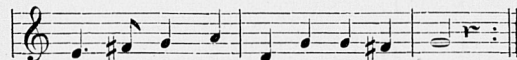
door uw hand Zoo ve - le wond'ren doet.

Geen geur en kleur Van bloe - men is Zoo

aan - ge - naam en fijn, Als voor een ziel Die

God be - mint, Uw schoo - ne deug - den zijn.

De liefde Gods
 En Godes eer
 Bewogen uwe tong,
 Waardoor berouw
 En zaal'ge vrees
 In alle harten drong.
 Antonius van Padua, enz.

Gij waart een schild,
 En zijt het nog,
 Voor de onschuld in gevaar;
 Al wie u bidt,
 Wordt uwe hulp
 In elken nood gewaar.
 Antonius van Padua, enz.

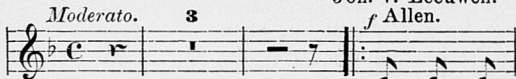
Antonius,
 Gij, menschevriend,
 En vriend van God den Heer,
 Beschermmer van
 Hem, die U smeekt,
 Zie gunstig op ons neer.
 Antonius van Padua, enz.

Al komen wij
 Ook telkens weer
 Voor vijand of voor vriend
 Of voor ons zelv',
 Toon dat men u
 Niet vruchtloos eert en dient.
 Antonius van Padua, enz.

N°. 33. Jubellied.

AAN DE HH. MARTELAREN VAN GORKUM.

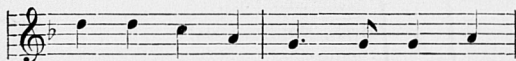
Joh. v. Leeuwen.

f Allen.

Tot u, o

Gor-kum's Hel - den - tal! Weer - klin - ke

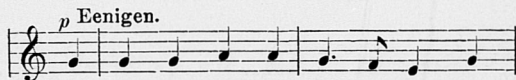
luid mijn lof - ge - schal; Tot u, door

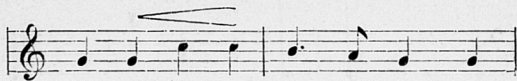
wie mijn ziel ont - gloeit, Van dank - b'ren

ju - bel o - ver - vloeit.

Ge - denk ik, hoe ge op on - zen grond, U -

we on-ver-welk-b're kro-nen wont, Dan

juich ik bij uw hel-den-moed: Ook

ik ben van uw Neêr-landsch bloed! Ik

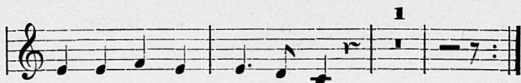
juich als ge in den dood niet buigt, Maar

trouw voor 't Hoofd der Kerk ge-tuigt, Dat

Pi-us, die u hei-lig roemt, Ook

ons zijn dier-b're kind'ren noemt.

Ik juich, als gij zoo enversaagd
 Maria Moeder prijst en Maagd,
 En onze en 's Hemelsch Koningin;
 Verrukt stemt heel mijn ziel het in!
 Maar sterft gij voor 't Geheimenis,
 Waar Jesus zelf ons voedsel is,
 Dan naamloos is mijn ziel verblijd.
 Dat ik het ook met u belijd.

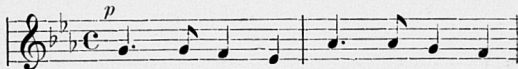
Tot u, o Gorkum's Heldental! enz.

Dat ik met u één God, één Heer,
 Eén Geest, één lichaam, doop en leer
 In d'ééne Moederkerk beken,
 En onverdiend haar kind ook ben.
 Drie eeuwen vloten sedert heen,
 En ons en uw geloof is één.
 O voer' het, bij één hoop, één min,
 Ook ons uw Kerk der gloire in!

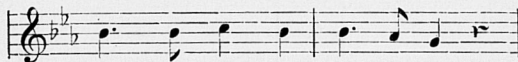
Tot u, o Gorkum's Heldental! enz.

N°. 34. Voor de overledenen.*Andante.*

Joh. v. Leeuwen.

Heil' - ge Va - der! u - we kin-d'ren

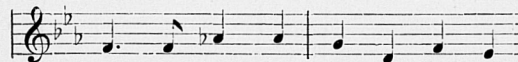
Zuch - ten thans in 't va - ge - vuur;

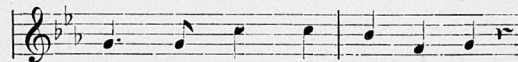
Wil hun smar - ten toch ver - min-d'ren,

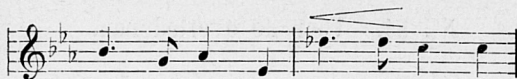
Schenk ver - ge - ving in dit uur.

Ach! ont - ferm U; wees ge - na - dig;

Red - ding, Heer! maar niet te laat;

Zij ver-zuch - ten ook ge - sta - dig:

Ach! ver-zacht ons lij - dens - staat.

Goede Vader, wij verlangen

En wij smeeken onvermoeid,

Om deez' ééne gunst te ontvangen:

Breek de kluister die hen boeit.

Wij, wij willen hen bevrijden;

Om het bloed van Uwen Zoon,

Om zijn dood en bitter lijden,

Vader, voer hen naar uw troon.

't Zijn uw dienaars, 't zijn uw kind'ren,

Die Gij, goede God! kastijdt;

Wat toch kan hun smart vermind'ren?

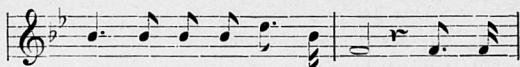
Onze harten zijn bereid!

Zie op Jesus nogmaals neder;

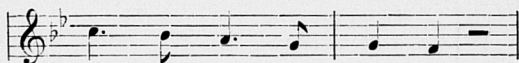
O! die naam is U zoo zoet;

't Klinkt ook voor uw hart zoo teeder:

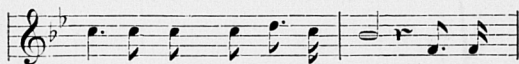
Jesus' wonden, Jesus' bloed.

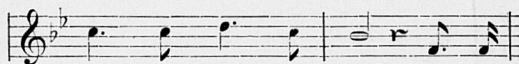
Voor uwe op - per-heer-schap-pij Buigt zich

't aard - rijk op - ge - to - gen ;

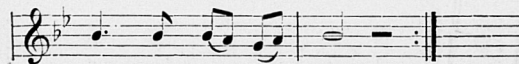
Gij bestondt vóór al - len tijd, Blij - ven -

de eeu - wig, wat gij zijt. Gij be -

stondt vóór al - len tijd, Blij - ven -

de eeu - wig, wat gij zijt.

Alles heft een loflied aan :
 Cherubijnen, Seraphijnen,
 Duizende engelen, die staan
 Rond uw troon, om U te dienen,
 Alles roept U, nimmer moê, } *bis.*
 Heilig, heilig, heilig toe. }

Al wat op uw vruchtbaar woord,
 Groote God der legerscharen,
 Uit het niet sprong dankend voort,
 Alle schepselen, die ooit waren :
 Hemel, aarde en oceaen, } *bis.*
 Alles heft een danklied aan. }

Op verrukkelijken toon
 Zingt het heer der uitverkoren,
 Neergebogen voor uw troon,
 Martelaars, Apostelkoren,
 Alles juicht in lofgeschal : } *bis.*
 Opperkoning aan 't heclal. }

Grondkracht, waarop 't aardrijk draait,
 Door wiens hand ontelbre zonnen
 Zijn door 't maatloos ruim gezaaid,
 Hoort Ge uw lof, o Onbegonnen,
 Een'ge Vader van 't bestaan, } *bis.*
 Door de Christ'nen citer slaan ? }

Lof 't Drievuldig in persoon,
 't Eenig onbesefbaar Wezen,
 Lof U, 's Vaders een'gen Zoon,
 Op den zelfden toon geprezen;
 Lof U, Geest! die 't al vervult,
 Waart en zijt en wezen zult. } *bis.*

Gij, des Vaders eeuwig Woord,
 En te Bethlehem geboren,
 Gij, dien eene Maagd bracht voort,
 Door U zelv' daartoe verkoren,
 Gij vergoot uw dierbaar bloed,
 En verwierft ons 't hoogste goed. } *bis.*

Aan des Vaders rechterhand
 Zijt Ge in heerlijkheid gezeten,
 In ontzaggelijken stand
 Zult Gij, Rechter, ons geweten,
 Na het laatst trompetgeschal, } *bis.*
 Openbaren aan 't heelal.

Sta dan uwe dienaars bij,
 Die voor U en met U strijden,
 Die Gij met uw bloed kocht vrij,
 Toen U Golgotha zag lijden;
 Stel ons na dit tranendal } *bis.*
 Onder 't juichend Eng'lental.

Zie uw volk genadig aan,
 Help het; zegen, Heer! uw erve.
 Leid ons op de rechte baan,
 Dat geen vijand ons verderve;
 Open ons de gloriezaal, }
 Wij zijn uwe zegepraal. } *bis.*

Alle dagen zullen wij
 Uwe wondere goedheid prijzen,
 Aan uwe opperheerschappij
 Eindeloos dank bewijzen.
 Help in d'allerlaatsten strijd, }
 Wie uw heil'gen Naam belijdt. } *bis.*

Zoete Jesus, onze Heer,
 Stort meedoogend uwen zegen
 Op de christenvolkren neêr.
 Zie, ons hart klopt onverlegen;
 Op U, Jesus, hopen wij. }
 Dat die hoop nooit ijdel zij! } *bis.*

GELOOFD ZIJ JESUS CHRISTUS.

Tantum-Ergo, N°. 1. (GREGORIAANSCH.)

m.f

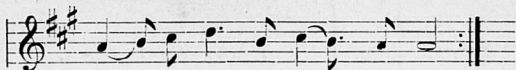
Tan - tum - Er - go Sa - cra - men - tum,

Ve - ne - re - mur cer - nu - i,

Et an - ti - quum do - cu - men - tum.

No - vo ce - dat ri - tu - i

Praes - tet fi - des sup - ple - men - tum,

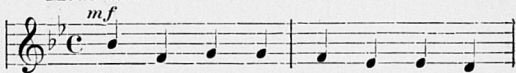

Sen - su - um de - fec - tu - i.

Genitori Genitoque
 Laus et jubilatio,
 Salus, honor, virtus quoque
 Sit et benedictio,
 Procedenti ab utroque
 Compar sit laudatio. Amen.

Tantum-Ergo, N°. 2.

Moderato.

Tan - tum - Er - go Sa - cra - men - tum,

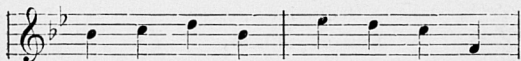
Ve - ne - re - mur cer - nu - i,

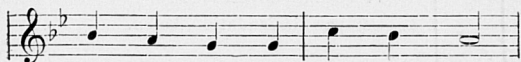
Et an - ti - quum do - cu - men - tum,

No - vo ce - dat ri - tu - i,

Praes-tet fi - des sup - ple - men - tum,

Sen - su - um de - fec - tu - i,

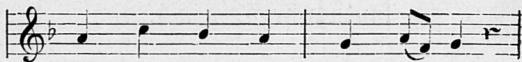
Sen - su - um de - fec - tu - i.

Tantum-Ergo, N°. 3.

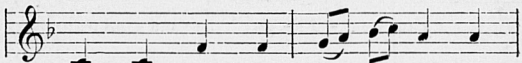
Moderato.

Tan - tum - Er - go Sa - cra - men - tum,

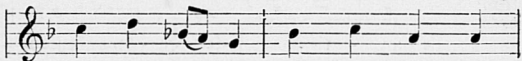
Ve - ne - re - mur cer - nu - i,

Et an - ti - quum do - cu - men - tum,

No - vo ce - dat ri - tu - i,

Praes - tet fi - des sup - ple - men - tum,

Sen - su - um de - fec - tu - i,

Sen - su - um de - fec - tu - i.

Tantum-Ergo, N°. 4.*Andantino.*

Joh. v. Leeuwen.

Tan-tum - Er - go Sa - cra - men-tum,

Ve - ne - re - mur cer - nu - i,

Et an - ti-quum do - cu - men-tum,

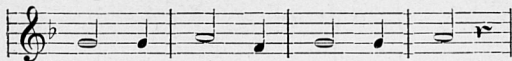

No - vo - ce - dat ri - tu - i,

Eenigen.

Praes-tet fi - des sup - ple - men-tum,

Sen - su - um de - fec - tu - i,

Allen.

Praes - tet fi - des sup - ple - men - tum,

Sen - su - um de - fec - tu - i.

Tantum-Ergo, N°. 5.

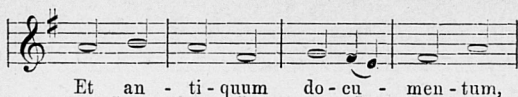
Joh. v. Leeuwen.

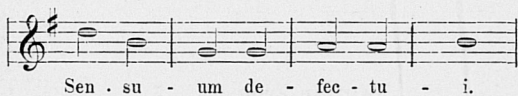
Tan - tum - Er - go Sa - cra - men - tum,

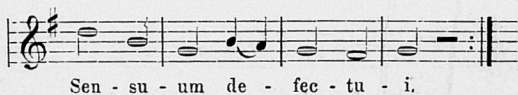
Ve - ne - re - mur cer - nu - i,

Eenigen.

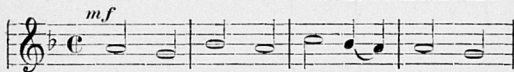

Allen.

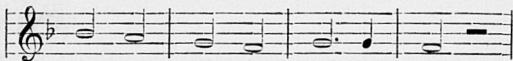

Tantum-Ergo, N°. 6.

Joh. v. Leeuwen.

Tan - tum - Er - go Sa - cra - men - tum,

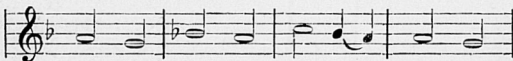
Ve - ne - re - mur cer - nu - i,

Et an - ti - quum do - cu - men - tum,

No - vo ce - dat ri - tu - i,

Praes - tet fi - des sup - ple - men - tum,

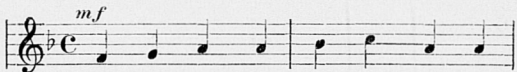
Sen - su - um de - fec - tu - i,

Sen - su - um de - fec - tu - i.

LOFZANG.

Stabat Mater I.

Naast 't kruis met wee - nen - de^oo - gen,

Stond de Moe - der diep be - wo - gen,

Als haar Zoon daar ster - vend hing ;

En haar door het zuchtend harte,
 Overstelpt van wee en smarte,
 't Scherpe zwaard der droefheid ging.

Is 't niet droevig te aanschouwen
 De gezegendste aller vrouwen,
 Moeder van Gods eenig kind?
 Die vol droefheid, 't hart benepen,
 Bevend Hem zag aangegrepen,
 Dien haar hart zoo schuldloos vindt.

Wie der menschen zou niet weenen,
 Die deez' Moederborst hoort stenen,
 In dit grievend zielsverdriet?
 Is 't wel mogelijk zonder snikken
 Zulk een Moeder aan te bliken?
 Leed zij ook met Jesus niet?

Voor de zonden van de Zijnen
 Zag zij Jesus in de pijnen,
 Onder felle geeselftraf;
 Zag haar lieven Zoon hier lijden,
 Gansch verlaten, stervend strijden,
 Totdat Hem de geest begaf.

Geef, o Moeder! bron van liefde,
 Dat ik voel, wat leed u grieve,
 Dat ik weenend met u klaag;

Dat mij 't hart ontbrand' van binnen,
 Door mijn Christus te beminnen,
 Opdat ik aan Hem behaag.

Heilige Moeder, druk de wonden
 Des Gekruisten voor mijn zonden,
 Druk ze mij diep in het hart:
 Moge ik recht het lot beseffen,
 Dat uw Zoon voor ons moest treffen,
 Moge ik deelen in Zijn smart.

Laat de droefheid om uw lijden,
 Om de smarten van U beiden,
 Mij verzellen, waar ik ga.
 Laat ik op den Kruisdood staren
 En diens indruk wel bewaren,
 Waar ook ik mijn' oogen sla.

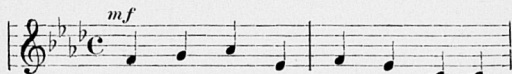
Maagd der Maagden, hoog verheven,
 Wil mij thans niet tegenstreven,
 Laat mij met u droevig zijn.
 Laat mij Christus' Kruisdood dragen,
 Overwegen al Zijn slagen,
 Al Zijn lijden en Zijn pijn.

Laat mij voelen Zijne Wonden.
 In Zijn Kruisdood zijn verslonden,
 Om de liefde van uw Zoon.

Gansch ontvlamd, in liefde ontstoken,
 Worde ik door u voorgesproken
 Voor des strengen Rechters troon.

Dat het Kruis mijn schild mag wezen,
 Christus' dood mij niets doe vreezen,
 Maar van Zijn genadetroon,
 Als de tijd komt van te sterven,
 Mijne ziel alsdan mag erven
 De Hemelvreugd tot eeuwig loon.

Stabat Mater II.

Naast 't kruis met wee - nende - oo - gen,

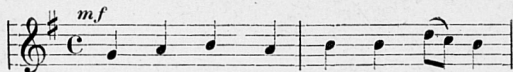
Stond de Moe - der diep be - wo - gen,

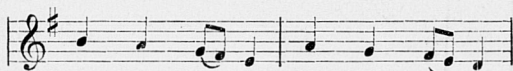
Als haar Zoon daar ster - vend hing;

1156156

Stabat Mater III.

Naast 't kruis met wee - nen - de oogen,

Stond de Moe - der diep be - wo - gen,

Als haar Zoon daar ster - vend hing;

A M E N.

|||

|||

|||

